

تحلیلی بر سیاست‌های زمین و مسکن در شهر نورآباد

زهرا نژاد خوب

کارشناسی ارشد جغرافیای برنامه‌ریزی روستایی

چکیده

دولت‌ها سعی دارند با تدوین سیاست زمین شهری، شیوه کنترل و اثرگذاری بر استفاده از زمین، برنامه‌ریزی کاربری زمین، نحوه مالکیت، قیمت و استفاده‌های مختلف از آن را مدیریت نمایند. به همین دلیل از قدیم با تدوین برنامه‌های مختلف در این راه کوشش وافر از خود به خرج داده‌اند. مقاله حاضر با هدف بررسی تحلیلی بر سیاست‌های زمین و مسکن در شهر نورآباد اجرا شده است روش اجرای پژوهش توصیفی پیمایشی بوده و جامعه آماری تعداد ۱۳۶ نفر از کارشناسان بنیاد مسکن و مسکن و شهرسازی و کارشناسان فنی دهیاری‌های حومه شهر که نمونه آماری بر اساس محاسبات فرمول کوکران تعداد ۱۰۰ نفر می‌باشد. ابزار سنجش پرسشنامه ۲۸ سؤالی سیاست‌های زمین و مسکن می‌باشد که مقدار آلفای کرونباخ بدست آمده از آن ۰/۸۹ بوده است. یافته‌های پژوهش نشان داده‌اند که سیاست‌های حاکم بر زمین و مسکن در شهر نورآباد معقول و منطقی می‌باشد. نتایج نشان داد بین عوامل کالبدی و عملکردی بر بهسازی بافت فرسوده با بتای ۰/۵۱۳ بین اجرای طرح بهسازی و بهسازی بافت‌ها با بتای ۰/۸۳۲ بین وضعیت اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ساکنین ۰/۲۴۱ رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

واژه‌های کلیدی: سیاست‌های زمین، مسکن، بهسازی، بافت فرسوده، شهر نورآباد

مطالعات جغرافیا، عمران و مدیریت شهری

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۱۳۹-۱۲۴